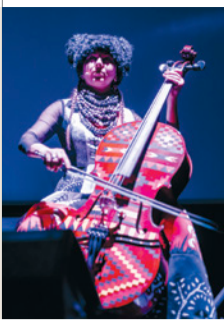

Krzysztof Kieślowski din oglinda retrovizoare. Anul acesta vă aducem cu mare bucurie filmele unuia dintre regizorii europeni emblematici ai contemporaneității.

› Pagina 4

TIFF pentru Ucraina. Ediția 21 TIFF are un program special de proiecții și evenimente dedicate comunității și cineaștilor ucrainieni.

› Pagina 5

Recomandările lui Chirilov.

Directorul artistic al festivalului ne propune o călătorie magică prin oferta de filme și evenimente ale TIFF2022.

› Paginile 8-9

www.tiff.ro

APERITIFF

#01

Vineri | 17 iunie | 2022
14-15 English pages

Publicație oficială a TIFF
ISSN 2784 -3815 ISSN - L 2784 - 3149

BANCA TRANSILVANIA®

Rețeaua Jane

Let the Sunshine In

Avem în față o perioadă conservatoare în America, unde tradiția e mai puternică decât orice. Ne aflăm la final de ani '60, iar avorturile sunt ilegale. Sarcina lui Joy (Elizabeth Banks), o housewife get-beget, îi pune viața în pericol. Nu știe ce să facă. „Cazi pe scări, eu așa am rezolvat”, se aude o soluție.

› Pagina 3

Filmul va fi proiectat de la ora 20.45, în Piața Unirii.

INFORMAȚII BILETE

VÂNZAREA BILETELOR:

ON-LINE, începând din 10 iunie pe tiff.eventbook.ro și prin aplicația mobilă a festivalului, **TIFF 2022**. Biletele cumpărate prin sistemul on-line sau direct prin aplicație se supun aceluși reguli prezentate în politica oficială de bilete a festivalului.

DE LA CASIERIILE TIFF, începând de luni, 13 iunie 2022:

Cinema FLORIN PIERSIC, Piața Mihai Viteazul, nr. 11

Cinema VICTORIA, B-dul Eroilor, nr. 51

Piața Unirii

iar din 17 iunie în:

Cinema ARTA, str. Universității, nr. 3

Universitatea SAPIENTIA, str. Calea Turzii, nr. 4

Luni, 13 iunie – joi, 16 iunie: 11:00 – 19:00;

Vineri, 17 iunie – duminică, 26 iunie: 09:00 – 23:00.

ATENȚIE!

Recomandăm procurarea biletelor online. Vor exista doar cinci puncte de vânzare a biletelor, la Cinema Florin Piersic, Cinema Victoria, Cinema Arta, Universitatea Sapienia și în Piața Unirii, ce vor fi deschise pe toată perioada de desfășurare a festivalului, conform programului de mai sus.

Toți posesorii de acreditări trebuie să își procure bilete cu valoare zero de la casierile festivalului sau de pe tiff.eventbook.ro.

PREȚURILE BILETELOR

• **Bilet de intrare unic** (valabil pentru o singură proiecție) pentru toate categoriile de spectatori: 20 lei.

• **Bilet matineu** (valabil pentru proiecțiile din intervalul orar 09:00 – 14:00): 15 lei

BILETE CU PREȚ SPECIAL:

• **Bilet pentru proiecțiile în aer liber:** 15 lei

• **Bilet pentru proiecțiile din cadrul EducaTIFF:** 15 lei

• **Bilet pentru proiecțiile de la Cinema Mărăști și**

Cinema Dacia: 15 lei

• **Bilet pentru Gala de deschidere:** 50 lei*

• **Bilet pentru Ceremonia de închidere:** 50 lei*

• **Bilet pentru Concerte, cine-concerte:** 40 lei*,

excepție Muzeul de Artă: 30 lei*

• **Bilet pentru Concert Eliades Ochoa,**

Star of Buena Vista Social Club: 70 lei*, după 10.06: 100 lei*

• **Bilet pentru proiecțiile Film Food:** 200 lei*

POLITICA DE ACCES:

Accesul la eveniment se face prin scanarea biletului, fie printat, fie în format electronic, de pe dispozitivele mobile. Accesul este posibil doar pe baza unui bilet valabil la proiecția respectivă (excepând copiii sub 3 ani, care nu ocupă un loc individual). Cu 5 minute înaintea începerii oricărei proiecții, se va permite intrarea în sală a deținătorilor de acreditări TIFF care nu au reușit să își procure BILETE DE INTRARE, cu condiția să existe locuri libere în sală. Locurile în sală sunt garantate până cu 5 minute înainte de începerea proiecției. De asemenea, după începerea proiecției, accesul în sală este interzis! Locurile nu sunt alocate și sunt disponibile la alegerea spectatorului. Filmele din cadrul festivalului pot conține scene de sex, violență sau limbaj licențios, astfel că vă recomandăm să verificați descrierea acestora din programul oficial înainte de a cumpăra biletele. Accesul cu animale de companie nu este permis în incinta sălilor de cinema.

Pe baza actului de identitate, cetățenii ucraineni vor avea acces liber pentru proiecțiile din Piața Unirii, Parc Poligon Florești, proiecțiile cu subtitrări în limba ucraineană din secțiunea EducaTIFF (Vara când am învățat să zbor), pentru proiecțiile filmelor ucrainene (Miraj, Pamfir, Rhino) și pentru concertul DahkaBrahka. Accesul se face în baza locurilor disponibile.

ÎN CAZ DE PLOAIE

Biletele cumpărate pentru proiecțiile care se mută în interior își păstrează valabilitatea. • Proiecția zilnică a filmului din PIAȚA UNIRII OPEN AIR, ora 21.45, va avea loc în aceeași seară la Casa de Cultură a Studenților, începând cu ora 23.00. • Proiecția zilnică a filmului din IULIUS PARC OPEN AIR va avea loc în aceeași seară la Cinema Mărăști, începând cu ora 22.30. • Proiecția zilnică a filmului de la UBB OPEN AIR, ora 22.00, va avea loc în aceeași seară la Cercul Militar, începând cu ora 23.00.

ANULARE BILETE ȘI RAMBURSARE BANI

Biletele achiziționate nu pot fi anulate sau schimbate. Se returnează contravaloarea biletelor doar în cazul în care proiecția este anulată în avans din motive tehnice, condiții meteorologice nefavorabile sau alte cazuri de forță majoră. Urmăriți site-ul oficial al festivalului tiff.ro, respectiv tiff.eventbook.ro. Contravaloarea biletelor nu se returnează în situația în care condițiile meteo se deteriorează după începerea proiecției. De asemenea, nu se returnează contravaloarea biletelor nefolosite din pachetul de abonamente.

APERITIFF

Redactor-șef:

Codruța Simina

Editors

Anca Grădinaru

Laurențiu Paraschiv

Ion Indolean

Ruxandra Predescu

Oana Balaci

Emily Noejovich

Emanuela Susanu

Junior Editors

Sophia Blaga

Oana Florentina Bostan

Raluca Mefa

Andrei Micuta

Graphic design:

Carmen Gociu

Mihaela Vas

Vasile Pipas

Tipărit la: Garamond

Proiect cultural finanțat de Ministerul Culturii

PRIMĂRIA ȘI CONSILIUL LOCAL CLUJ-NAPOCA

PRIMĂRIA ȘI CONSILIUL LOCAL CLUJ-NAPOCA

PRIMĂRIA ȘI CONSILIUL LOCAL CLUJ-NAPOCA

Copiii își creează propriile jucării, iar părinții nu se plictisesc la TIFF în familie

Anul acesta, TIFF le propune părinților și copiilor, alături de proiecțiile cinematografice și activitățile tradiționale, un program extins destinat tuturor celor care tânjesc să iasă din rutina zilnică. Explorarea abilităților și distracția în aer liber sunt, în acest an,

la Parcul Poligon din Florești, unde cei mici vor putea să învețe lucruri noi, dar și să se joace.

Printre activitățile pe care le propune TIFF se numără crearea propriilor jucării, cunoașterea animalelor și lecțiile culinare, dar și cursuri care ajută la combate-

rea bullying-ului. Intervalul orar în care cei mici se vor putea bucura de activități, în weekend, este între 10:00 și 17:00.

Sâmbătă și duminică, toți copiii participanți se pot bucura de 16 activități, gândite special pentru a veni în ajutorul educării lor, sub îndrumarea echipelor de la Biblioteca mobilă BookTruck, NapocaTrio și mulții alții. Încă de la primele ore ale dimineții, cei mici pot participa atelierele de creație susținute de echipa Urbankiddo, unde abilitățile practice și imaginația le vor fi stimulate și puse la încercare. Pentru puțină adrenalină, NapocaTrio aduce un simulator de ski, tirul cu arcul și mini tiroliana.

Părinții sunt invitați să se instruiască la cursuri de prim ajutor, pentru rezolvarea și gestionarea micilor urgențe pediatrice, sâmbătă, 18 iunie, între 11:00 și 13:00, alături de echipa Serviciului de Ambulanță Cluj și duminică, 19 iunie, în intervalele orare 10:00-12:00, 13:00-14:00, 14:30-15:30, alături de Academia de Prim Ajutor.

În cea de a doua parte a weekend-ului, TIFF organizează tururi botanice, ghidate de către membrii „Din filele naturii” în pădurea din apropiere, iar pasiunea de știință, meșteșug și animale vor putea să se alăture experimentelor și atelierelor educative susținute de Dog Assist, dar și spectacolelor în aer liber aduse în fața copiilor de către Andreea's Animation Theater Playground, în ultima parte a zilei.

Unde? Parcul Poligon din Florești.

Când? 18 și 19 iunie, în intervalul orar 10:00-17:00

de Oana-Florentina Bostan

Locații TIFF 2022

1 → **CINEMA FLORIN PIERSIC**

Piața Mihai Viteazul, Nr. 11

2 → **CINEMA VICTORIA**

B-dul Eroilor, Nr. 51

3 → **CINEMA ARTA**

Str. Universității, Nr. 3

4 → **CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR**

(CCS) Piața Lucian Blaga, Nr. 1-3

5 → **PIAȚA UNIRII OPEN AIR**

6 → **IULIUS PARC OPEN AIR**

Str. Alexandru Vaida Voevod, Nr. 53 B

7 → **CERCUL MILITAR**

B-dul Eroilor, Nr. 51

8 → **CINEMA MĂRĂȘTI**

Str. Aurel Vlaicu, Nr. 3

9 → **CINEMA DACIA MĂNĂȘTUR**

Str. Bucegi, Bl A1

10 → **MUZEUL DE ARTĂ**

Str. Piața Unirii, Nr. 30

11 → **UNIVERSITATEA SAPIENTIA**

Calea Turzii, Nr. 4

12 → **UBB OPEN AIR**

Curtea Universității Babeș Bolyai

Acces din Strada Ion I. C. Brătianu, Nr. 2

13 → **PARC POLIGON FLOREȘTI**

Strada Sub Cetate, Nr. 13, Parcul Poligon, Florești

15 → **CASTELUL BĂNFFY BONȚIDA**

DJ161, Localitatea Bonțida

16 → **ARKHAI SCULPTURE PARK VLAHA**

Strada Principală Nr. 442, Localitatea Vlaha

PIAȚA UNIRII

Rețeaua Jane – Let the Sunshine In

Avem în față o perioadă conservatoare în America, unde tradiția e mai puternică decât orice. Ne aflăm la final de ani '60, iar avorturile sunt ilegale. Sarcina lui Joy (Elizabeth Banks), o housewife get-beget, îi pune viața în pericol. Nu știe ce să facă. „Cazi pe scări, eu așa am rezolvat”, se aude o soluție.

Joy alege totuși să meargă în fața comisiei și să ceară o întrerupere de urgență. Cererea îi este refuzată: legea se va res-

pecta dacă există un procent, cât de mic, de șanse ca femeia să supraviețuiască. Joy însă nu e deloc genul să-și riște viața pentru o lege care nu ține cont de dorința sau problemele ei, așa că pornește în căutare de alternative.

Soluția vine de la Jane, o organizație underground pe care Joy o descoperă, o testează pe propria piele, apoi se implică în așa un hal încât umple cartierul de plăcinte cât exersează chiureta-

jul pe un dovleac. Pentru că viața dublă a unei soții din suburbiile americane e bine să treacă prin stomac pentru a rămâne secretă.

Rețeaua Jane a existat în realitate și, între 1969 și 1973, a asigurat servicii medicale pentru a permite femeilor să aibă dreptul de decizie asupra propriului corp în condiții optime. În această perioadă, se crede că s-au făcut aproximativ 11 de avorturi.

Call Jane este o poveste cu happy end, tonică și decisă să spună ceva despre puterea care stă gata să fie descoperită în oricare dintre noi și mai ales despre cât de important e să încercăm să ajutăm, oricând, prin orice mijloace, atât cât putem.

Filmul se bucură de acordurile melodiei 'Let the Sunshine In', pe care îl putem simți ca un îndemn la a lupta pentru viață. Faptul că stelara Joy nu pierde nimic pe drum e aproape necredibil, însă teribil de emoționant și îndeamnă să luptăm pentru ce avem, să ne bucurăm de fiecare clipă. Un mesaj optimist și o senzație extrem de necesară pentru realitate pe care o trăim, care ne arată că istoria se repetă, cu toate greșelile ei.

Filmul deschide oficial ediția în Piața Unirii Open Air și poate fi văzut atât vineri, 17 iunie, ora 22:00, la Casa de Cultură a Studenților, cât și duminică, 26 iunie, ora 10:00, la Cinema Victoria.

de Crăița Nanu

Vecinii tăi nu vor ști la ce film te uiți tu!

VB
EVOCERAMIC

CEACON

Cărămidă cu izolație fonică încorporată

Trei Culori - Albastru

Krzysztof Kieślowski din oglinda retrovizoare

Anul acesta vă aducem cu mare bucurie filmele unuia dintre regizorii europeni emblematici ai contemporaneității: polonezul Krzysztof Kieślowski.

S-a născut acum opt decenii la Varșovia, fix în mijlocul celui de-al Doilea Război Mondial, în alte timpuri, dar pe care pare că le retrăim parțial. Crescând într-o familie în continuă mișcare, Kieślowski s-a impus ca geniu al timpurilor sale, comparabil cu autori eterni precum Ingmar Bergman sau Andrei Tarkovski. În ciuda celor douăzeci și șase de ani de la trecerea sa în neființă, filmele pe care le-a semnat continuă să rămână surse vii de inspirație. Este un nume gigantesc, care transcende timpul și geografia. Spiritul kieślowskian îl regăsim peste tot în Europa și în lume.

Se pare că unchiul său a fost motivul pentru care a ajuns în lumea filmului. Tatăl său tocmai decedase în urma unei tuberculoze care în acea vreme nu prea ierta pe nimeni, iar tânărul Kieślowski se lupta să intre la școala de film din Łódź. I-au trebuit mai multe încercări, dar ce contează e că nu s-a dat bătut.

Ciocnirea dintre soartă și întâmplare avea astfel să lase o amprentă asupra lucrărilor sale viitoare, dintre care probabil cele mai bune exemple sunt *Șapte femei de vârste diferite* [*Siedem kobiet w różnym wieku*] (1978), *Noroc chior* [*Przypadek*] (1981) și *Viața dublă a Veronicăi* [*La Double vie de Véronique*] (1991).

Kieślowski începe totuși cu documentare prin care dezvăluie inconsecvențele interne ale sistemului polonez comunist, prin care încearcă să facă dreptate acelor aspecte nereprezentate ale Poloniei. Abia mai târziu în carieră o apucă spre ficțiune, regizând cele mai notabile lucrări ale sale: *Decalogul* (*Dekalog*) (1988), *Viața dublă a Veronicăi* (1991), Trilogia *Trei Culori* [*Trois couleurs: Albastru/Bleu* (1993), *Alb/Blanc* (1994), *Roșu/Rouge* (1994)].

Deși filmografia lui are elemente politice perceptibile atât în documentare,

cât și în filme de ficțiune, aceste detalii nu devin niciodată un subiect independent sau prea apăsător, ci sunt lăsate ca prezență cu care protagoniștii săi se confruntă circumstanțial. Tehnica sugestiei e ceva comun pentru regizorii, haide să îi numim, disidenți, iar Kieślowski excelează în această direcție.

Cenzura vigilentă și trecutul de copil fără casă permanentă par să fi priit genului său artistic să depășească localitatea preocupărilor minore și să se îndrepte către ceva universal, relevant în spații și timpuri diferite. În acest fel, lumile sale se concentrează asupra indivizilor care luptă să-și concilieze existența cu miturile culturale pe baza cărora împrejurimile lor sunt structurate. Unii luptă împotriva miturilor propagandei comuniste, alții împotriva proverbelor biblice și alții chiar se confruntă cu miturile revoluționare care persistă de la Napoleon încoace, chiar dacă numai în mod inconștient sau tangențial. Viața acestora înseamnă o zbatere continuă, de multe ori pentru un ideal ce ține mai degrabă de sfera principiilor.

Fiecare dintre filmele sale este de asemenea o încântare cinematografică individuală facilitată de elementele formale pe care le stăpânește în mod excepțional - printre care se numără prim-planurile, dar și planurile mai largi, toate de o picturalitate copleșitoare. Aceste elemente nu eclipsează însă niciodată natura transcendentă a preocupărilor sale filozofice, în sensul în care conținutul plastic e mereu dublat de idei importante pentru natura umană, debateri esențiale. Cineastul polonez construiește nu o dată conflicte fără dată, nume, limbă sau loc, așa încât putem să ne regăsim cu toții în ele, ca niște ființe aruncate în aceeași fântână și lăsate acolo să se zbată pentru propria supraviețuire fizică și intelectuală.

mentare, înainte de a se retrage definitiv din lumea filmului.

Publicul TIFF va avea ocazia să descopere douăsprezece lungmetraje din această mare colecție. În ordine cronologică: *Cicatricea* [*Blizna*] (1976), *Amatorul* [*Amator*] (1979), *Talking Heads* [*Gadające Głowy*] (1980), *Noroc chior* [*Przypadek*] (1981), *Fără Sfârșit* [*Bez Końca*] (1984), *Un scurt film despre omor* [*Krótki film o zabijaniu*] (1988), *Un Scurt Film Despre Iubire* [*Krótki film o miłości*] (1989), *Viața dublă a Veronicăi* [*La Double vie de Véronique*] (1991), *Trei Culori - Albastru* [*Trois Couleurs: Bleu*] (1993), *Trei Culori - Alb* [*Trois Couleurs: Blanc*] (1994), *Trei Culori - Roșu* [*Trois Couleurs: Rouge*] (1994).

În plus, vă propun un documentar-omagiu regizat de compatriotul polonez Jan P. Matuszyński, *Talking Heads 2021* [*Gadające Głowy 2021*] (2022).

Emily Noejovich

Agenda zilei

17
06

TIFF LOUNGE - PIAȚA UNIRII

11:00 InspiraTIFF

Artista Corina Chiriac în dialog cu publicul, moderat de Cristian Grindean.

17:00 InspiraTIFF

Jurnalista Mihnea Măruță le va avea invitate pe Corina Chiriac, cercetătoarea și activista Mădălina Mocan, alături de Mona Muscă, fost Ministru al Culturii. Discuția lor va porni de la *Rețeaua Jane/Call Jane* (r. Phyllis Nagy), filmul care va deschide diseară cea de-a 21-a ediție a festivalului.

BT PAY ȘI
PRIETENUL
CARE NU VREA SĂ FACĂ
SPLIT THE BILL

Genul programului: dramă

Descarcă aici:

TIFF for Ukraine, dedicat comunității și cineaștilor ucrainieni

Comunitatea ucrainenilor care s-au refugiat din calea războiului are parte de un program special, anul acesta, la TIFF, și va beneficia de acces gratuit la diverse proiecții de film.

De asemenea, fondurile strânse în urma unor evenimente speciale din cadrul festivalului vor fi folosite pentru a le oferi celor care au nevoie o masă caldă.

“Pentru cea de-a 21-a ediție a festivalului am decis să punem în focus nu doar cineaștii ucrainieni și vocile lor puternice, dar să transmitem și miilor de refugiați ucrainieni o invitație de a lua parte la TIFF”, a arătat Tudor Giurgiu, președintele TIFF.

Programul din acest an include filme create de regizori ucrainieni, ca de exemplu *Reflection* (2021), regizat de Valentyn Vasyanovych și *Rhino* (2021), regizat de Oleg Sentsov. Ambele filme au făcut parte din selecția Festivalului de Film din Veneția, 2021, iar *Rhino* a fost selectat și pentru Festivalul de Film din Varșovia.

Într-un interviu pentru The Hollywood Reporter, regizorul Oleg Sentsov a declarat că *Rhino* înfățișează trecutul său și al țării sale: “Ideea mea a fost să arăt cât de crudă și sângeroasă a fost acea perioadă, dar și să o înfățișez prin intermediul experiențelor unei ființe umane”. Sentsov, originar din Crimeea, a fost condamnat de o curte de justiție rusă la 20 de ani de închisoare, fiind acuzat de a fi plănuț un atac terorist. Procesul s-a întâmplat după 2014, anul în care Rusia a anexat Crimeea.

Sentsov a fost eliberat pe 7 septembrie, 2019, în urma unei scrisori semnate de către regizori renumiți, precum Ken Loach, Pedro Almodóvar și Agnieszka Holland.

Cele două filme vor avea proiecțiile, după cum urmează:

Miraj (Reflection): sâmbătă, 18 iunie, ora 22:00 (Universitatea Sapientia) și sâmbătă, 26 iunie, ora 20:30 (Cercul Militar);

Rhino: luni, 20 iunie, ora 18:00 (Cinema Florin Piersic) și joi, 23 iunie, ora 22:15 (Cinema Florin Piersic) – proiecție caritabilă

Cetățenii ucrainieni vor avea acces gratuit la toate proiecțiile de film din Piața Unirii, în urma prezentării unui act de identitate.

De asemenea, în cadrul EducaTIFF (destinat copiilor și adolescenților), vor fi proiecții de film care vor avea subtitrări în limba ucraineană, precum:

Vara când am învățat să zbor (How I Learned How To Fly), sâmbătă, 18 iunie, ora 12:00 (Universitatea Sapientia) și miercuri, 22 iunie, 17:00 (Cinema Mărăști);

Pe lângă acestea, cetățenii ucrainieni au acces gratuit la:

Concertul **DahkaBrahka** de joi, 23 iunie, ora 20:00 (Iulius Parc Open Air);

Proiecția filmului *Pamfir*: duminică, 19 iunie, ora 22:30 (Cinema Victoria).

Accesul pentru locurile gratuite se face cu 5 minute înainte de începerea fiecărei proiecții, în funcție de locurile disponibile.

Pe 20 iunie, are loc **Ukrainian Street Food Day**, unde este invitat chef-ul Adi Hădean. Evenimentul va avea loc pe strada Potaissa din centrul orașului. Fondurile strânse în urma evenimentului vor fi folosite pentru a oferi mese calde refugiaților ucrainieni, prin intermediul inițiativei #SolidarSocial.

Sophia Blaga

Une ravissantes idiotes
Vineri, 1 iulie, ora 20.30

Par amour du cinéma

Filme premiate & mari clasici
Simboluri ale cinematografului francez

Întâlnirea săptămânală cu cea de-a 7-a artă
programe subtitrate în limba română

TV5 MONDE

@TV5MONDERomania
europe.tv5monde.com/ro

Arta respiră în libertate

romania.europalibera.org

V-am întrebat: vă place comedia?

Scratch = a technique, used especially in rap music, of stopping a record by hand and moving it back and forwards to give a rhythmic scratching effect.

Tot așa: mergem încolo, ne întorcem înapoi (ne-am format în timp aceste minunate reflexe) pe Strada Universității, intrăm la numărul 6, la Casa TIFF, ieșim de la numărul 6, mergem în piață, facem back and forwards cu trotinetele după filmul de noapte, ne întâlnim, an de an, cu cetățeni din orașul nostru de după blocuri gri, cunoscuți, amici, foști colegi de serviciu, pe mulți dintre ei nu-i vedem decât o dată pe an, aici, la festival, pare că tot Bucureștiul care conține s-a făcut singur pachet și s-a dat pe mâna unui curier ca să-l mute aici, în Cluj-Napoca, dacă pui urechea pe bordură îl poți auzi frichinind bulevardele, like a rhythmic scratching effect.

Stopping a record by hand. Sâmbătă, 18 iunie, la Muzeul de Artă din Cluj-Napoca se lansează, în cadrul TIFF, între orele 16:00 și 20:30, primul vinil de scratch 100% românesc. Se numește, simplu, dar eficient, „Ecouri din Bârlog” - ceea ce pentru bucureșteni sună in-

tr-un fel și cu totul altfel pentru clujeni care beau berea asta locală, Bârlog (recomand, s-a bifat).

Se-ntâmplă așa: dj sets | visual artists | open styles dance battle | turntablism. After party-ul e la Atelier Cafe, back and forwards, la Atelier Cafe e after party.

Dar ceea ce pe mine, personal, mă încântă e că unul dintre DJ seturi e susținut de DJ K-LU. Sigur îl știți. „- Vă place comedia? - Pofțim? - V-am întrebat: vă place comedia? - Nu știu, eu sunt nou pe linia asta”.

Căutați-o pe YouTube, pur și simplu ador piesa asta cu scratch-uri, cu suflet și cu monștri sacri. E de pe vremea când *Sin retorno / Fără cale de-ntors* (Miguel Cohan, 2010) câștiga Trofeul Transilvania la TIFF.

Iar pentru unii dintre noi e și așa un mod, la fel de bun ca oricare altul, de a se siza cum trece timpul pe lângă noi, only forwards.

Dragoș Vasile / Europa Liberă

unsitedemuzica.ro

TIFF

Să-ți împărtășești
pasiunea cu
întreaga lume.

De Neprețuit™

Vino la **TIFF**, du-ți mai departe pasiunea pentru film și fii protagonistul propriei tale povești, cu **Mastercard**.

CAII DE LA LETEA

De oriunde vine mâncarea,
Caii de la Letea e vinul

caiidelaletea.com

LUNĂ PLINĂ

Influencerii nasc monștri

Oul surpriză

Unul dintre cele mai inventive filme ale anului, comedia horror finlandeză *Oul surpriză* e despre o familie perfectă. Sau cel puțin așa vrea Mama (Sophia Heikkilä) să pară din vlogul *Lovely Everyday Life*, pentru care își dedică toate zilele, urcând clipuri despre cât de

frumoasă e viața casnică. Însă ca toate familiile perfecte, și aceasta are uscăciunile ei: Tatăl (Jani Volanen) e aproape invizibil, fiicei Tinja (Siiri Solalinna) îi e interzis să-și facă prieteni, pentru a se putea concentra în schimb pe o competiție de gimnastică, musai de câștigat pentru *clout*, iar fiului

Matias (Oiva Ollila), deși destul de mare, îi sunt cântate niște cântece de leagăn care n-au cum să nu-i provoace coșmaruri.

Aparențele sunt însă distruse în momentul în care o cioară fără direcție intră în casă chiar în timpul unei filmări și, în confuzia ei, sparge toată sticlăria sufocantă cu care Mama a decorat sufrageria până la refuz. Lucrurile se văd limpede acum. Tinja reușește să prindă cioara, iar Mama, cu un zâmbet sinistru pe buze, îi rupe gâtul: e numai bună de compost. Doar că tânăra gimnastă, cu muștrări de conștiință, se trezește în miezul nopții că vrea să o îngroape în pădure. Acolo găsește și un ou pe care-l ia acasă, unde începe să crească la o cotă alarmantă pentru a da naștere, în final, unui monstru: o păpușă handmade – fă loc, Baby Annette! – ale cărei mișcări robotizate nu fac decât să-i sporească ciudățenia și sen-

timentul de fragilitate. Fragilitate de altfel necesară pentru Tinja, care având grijă pe ascuns de creatura neajutorată începe ușor, ușor să conștientizeze narcisismul Mamei. Inevitabil, toată furia acumulată pe parcurs – a Tinjei pentru mama care o folosește în propriul interes, a Mamei pentru fiica „nerecunoscătoare” – explodează într-o confruntare de un umor macabru delicios.

Un basm grotesc care funcționează după logica universului bizar pus la cale de regizoarea Hanna Bergholm și scenarista Ilja Rautsi, *Oul surpriză* operează pe cord deschis cultura influencerilor pentru a scoate la iveală monstrul ascuns adânc în interior. Se poate vedea astăzi, 17 iunie, de la 20:00 la Cinema Victoria, și duminică, 19 iunie, de la 19:30 la Cinema Dacia Mănăștur.

Laurențiu Paraschiv

FILM FOOD

Totul pentru o stea Michelin

Ambiție, infidelitate

Nikolaj Coster-Waldau, pe care îl știți ca Jaime Lannister din *Game of Thrones*, îl joacă aici pe Cartsten, un chef charismatic cu o viață perfectă: are o soție frumoasă, cu care deține un restaurant de top, și doi copii adorabili.

Ce îi trebuie mai mult, vă puteți întreba. Visul lui, care de fapt vedem cum de fapt o macină mai tare pe partenera lui, pe Maggie, e să primească o stea Michelin.

Regizorul Christoffer Boe vehiculează motivații nespuse la timp și vorbește cu îngrijorare despre marginea pe care vrem să o depășim, fără să ne întrebăm ce e dincolo de ea. De ce vrem mai mult, de ce nu ne putem mulțumi cu ce avem, sunt întrebări esențiale pe care le-a pus începând de la multi-premiatul debut în lungmetraj, *Reconstruction* (2003), și până acum.

Mai mult decât un simplu film despre mâncarea gourmet, *Totul pentru o stea Michelin* vorbește despre fidelitate, limitele noastre, ale fiecăruia, deciziile greșite, orgolii prea mari care ne înțețoșează gândirea.

Filmul poate fi văzut vineri, 17 iunie, ora 20:30, la Cinema Florin Piersic, duminică, 19 iunie, ora 12:15, la Cinema Arta, și miercuri, 22 iunie, ora 18:30, la Cercul Militar.

Pentru proiecția de miercuri, puteți achiziționa de pe tiff.eventbook.ro și un bilet pentru cina preparată de chef Marco Genna @ DaPino. Marco este originar din Sicilia și a devenit cunoscut în România odată cu participarea la ediția din 2022 a cooking show-ului *MasterChef*, unde i-a impresionat pe jurați și a ajuns în finală.

Ion Indolean

Transformă orice seară într-una de film cu EpiqVision

No.1
EPSON
WORLD LEADER
IN PROJECTORS

3pri

3LCD

EPSON
EXCEED YOUR VISION

Află mai multe pe www.epson.ro

TIFF. 21

Recomandările lui Mihai Chirilov

Mihai Chirilov, directorul artistic al Festivalului, a pus cap la cap pentru AperiTIFF un meniu cinematografic gourmet, care îmbină de la documentare super stilizate și producții hibrid la filme anti-sistem, cine-concerte horror și expoziții.

Foto: Nicu Cherdău

Campania de imagine din acest an se află într-o strânsă legătură cu războiul din Ucraina. Cât de mult se reflectă această problematică și în selecția festivalului? Există filme esențiale pe subiect?

Campania de imagine s-a impus de la sine dat fiind contextul amintit, dar trebuie spus că nu a fost un parcurs simplu. La început a fost ideea unei parodii la *Don't Look Up!*, cu un asteroid care lovea Piața Unirii fix în ziua de deschidere a TIFF-ului. Era în spiritul spoturilor noastre anterioare, dar la începutul lui martie ne-am dat seama că tonul de satiră în cheie catastrofică poate părea deplasat. Așa am ajuns la sloganul manifest de pe posterul acestei ediții, *Make films, not war!*, și la ceea ce ni s-a părut că ar fi cea mai potrivită reprezentare cinematografică: secvența pistoladei burlești din *Balanța* lui Pintilie, oglindită brutal la finalul filmului de masacrul real al inocenților din scena autobuzului. Altfel spus, TIFF-ul se poziționează clar împotriva războiului, dar și împotriva alimentării și întreținerii conflictului din imediata noastră vecinătate. Asta nu înseamnă, printr-o logică falsă, că filmele despre război nu ar avea ce căuta la TIFF. În artă nu operezi cu asemenea automatisme facile. Conflictul perpetuat în regiune de ani de zile este reflectat în filmul ucrainean *Miraj* (Reflection) al lui Valentin Vasyanovych (prezent anterior la TIFF și cu filmul *Atlantis*), o mărturie-șoc

despre practicile dezumanizante în vreme de război, efectele lui devastatoare, alienare și dificultatea readaptării la normalitate. Mai există două filme ucrainene în program, *Rhino* și *Pamfir*, care nu vorbesc explicit despre război, ci despre violență și decizii greșite de viață. Avem și două filme rusești dinamită în *line-up*, *Căpitanul Volkonogov a scăpat* și *Execuția*, pentru că ni se pare că festivalurile de film nu trebuie să devină la rândul lor câmpuri de luptă, transformând producțiile rusești în pierderi colaterale de război, cu atât mai mult cu cât vorbim aici despre filme anti-sistem. Ni se pare important ca cele două voci să existe, credem în libertatea de expresie, aceasta e esența mesajului pacifist din posterul ediției.

Boicotul lipsit de nuanțe și discernământ este cel puțin la fel de condamnat ca războiul de pe teren, iar forurile culturale nu ar trebui să funcționeze ca instrumente de execuție și represiune așa cum fac instanțele politice.

E totodată prima ediție de TIFF fără restricții: se păstrează vreo schimbare din cele la care festivalul a fost nevoit să se adapteze în anii trecuți?

Din fericire, restricțiile mai mult sau mai puțin justificate au dispărut din peisaj. Din cei doi ani de pandemie, care au presupus reconfigurarea aproape completă a festivalului pentru ca el să poată avea loc

Boicotul lipsit de nuanțe și discernământ este cel puțin la fel de condamnat ca războiul de pe teren, iar forurile culturale nu ar trebui să funcționeze ca instrumente de execuție și represiune așa cum fac instanțele politice.

Nu doar pe mine m-au convins, ci și pe colegii mei din comitetul de selecție. E un tablou care se colorează din mers văzând zeci, sute de filme care devin treptat piese dintr-un puzzle a cărui imagine finală nu o știi dinainte. Asta e provocarea și dificultatea de fiecare an în a asambla competiția, de a găsi acele geometrii narative și stilistice neregulate care puse cap la cap se adună într-un tot imprevizibil, dar unitar. După doi ani care au dat mersul lucrurilor peste cap, oamenii sunt mai confuzi și mai divizați ca niciodată, lumea se descompune lent, sub presiunea unui ipotetic nou început, vechiul și noul sunt în conflict deschis, normele societale se reconfigurează din mers, revoltele, rebeliunea și violența sunt la ordinea zilei, dorința de conexiune umană e acutizată, iar noțiunea de libertate e din ce în ce mai difuză și pusă sub semnul întrebării. Deși filmele competiției din acest an nu vorbesc explicit despre perioada tulbură pe care am traversat-o și continuăm, se pare, s-o facem, e aproape imposibil să nu le citim prin prisma tuturor acestor senzații și efecte care s-au răsfrânt asupra noastră. Nu doar nouă, ci și majorității personajelor din cele 12 filme din competiție le fuge pământul de sub picioare, amenințând serios, și uneori decisiv și tragic, nevoia de echilibru.

Cum a apărut ideea de a transforma secțiunea *What's Up, Doc?* în una competițională? Există titluri de non-ficțiune de neratat?

În pragul celui de-al treilea deceniu din existența festivalului, am considerat că e momentul să introducem în program o nouă competiție și că documentarul merită aceste onoruri. I-am restrâns aria de acoperire adresând-o exclusiv regizorilor aflați la primul sau al doilea film (la fel ca pentru competiția de ficțiune), atâta doar că nu știam exact ce tip de documentar căutăm și încotro vom ajunge. La capătul procesului de selecție, profilul secțiunii s-a impus aproape de la sine când am descoperit tot mai multe documentare super stilizate și producții hibrid care se îndepărtează temerar de la convențiile genului, explorându-i limitele, dar și transgresiunile. Mutațiile sunt evidente, asumate, teribil de ludice și de stimulante. Documentarul de rit nou flirtează tot mai intens cu ficțiunea, încalcă regulile cu bună știință, ba chiar își îngăduie luxul blasfemiei și al conspirației. Cu riscul de a-i supăra pe puriști, aproape totul e permis în *What's Up, Doc?*, inclusiv acele filme care topesc granița dintre ficțiune și documentar până în punctul în care etichetele devin inoperabile și nu mai știi exact la ce te uiți, ce e real și ce nu, și de ce. La urma urmei, cam așa stau lucrurile și în lumea în care trăim astăzi, de vreme ce teoriile conspirației de ieri se dovedesc a fi mâine realitate, iar adevărurile titrate cu litere de-o șchioapă sunt aproape imediat demontate ca fiind *fake news*. Sunt 10

Căpitanul Volkonogov a scăpat

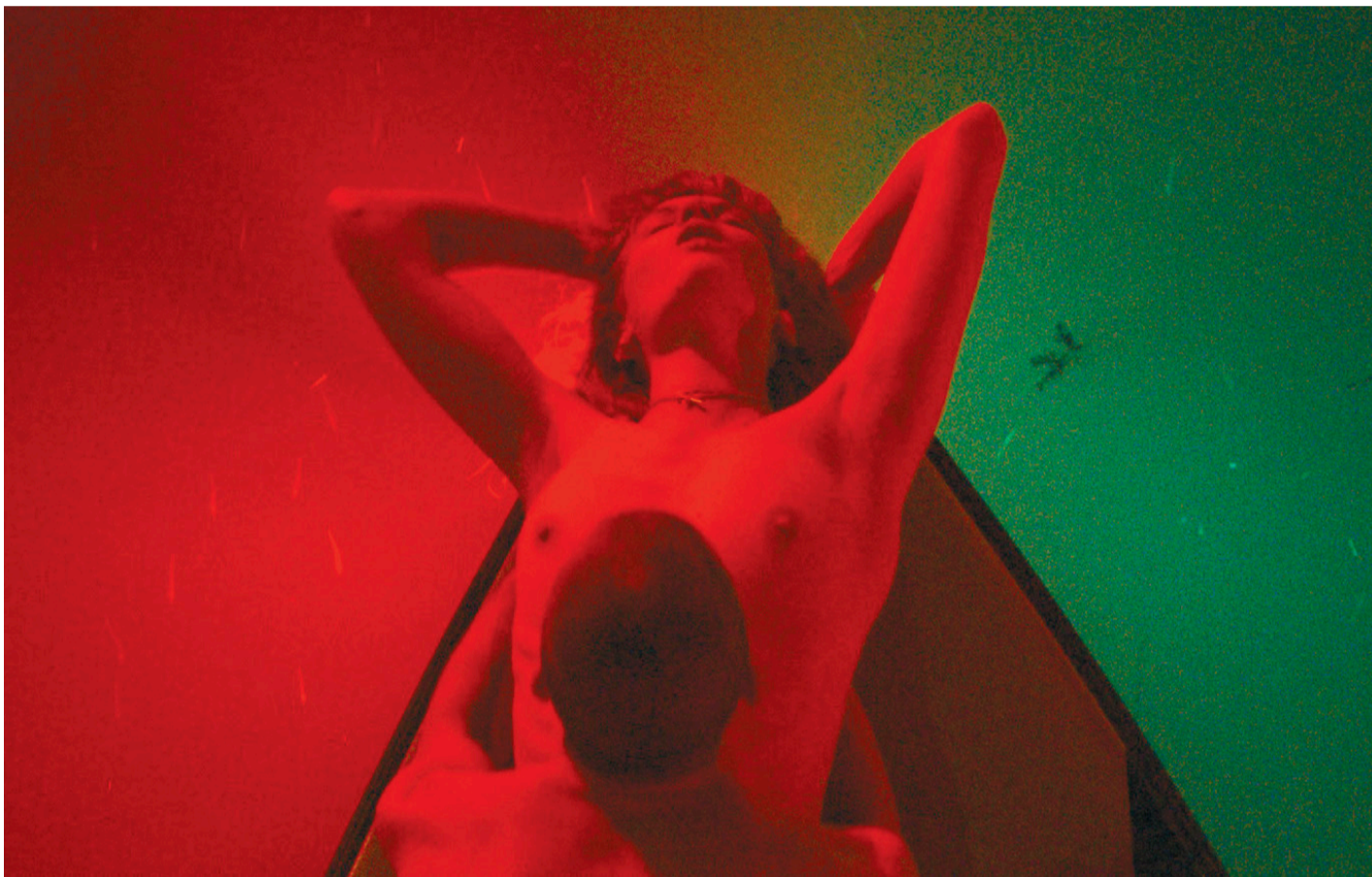

Ireversibil

Metronom

Atlantida

În pragul celui de-al treilea deceniu din existența festivalului, am considerat că e momentul să introducem în program o nouă competiție și că documentarul merită aceste onoruri.

filme în această competiție și fiecare, în felul lui unic, e de neratat. Dar pentru a înțelege mai bine miza și conceptul acestui program, recomand în special *Atlantida* (r. Yuri Ancarani, ultimele zece minute frizează geniul), *Câmpiile* (r. David Eastel), *Pentru mine tu ești Ceaușescu* (r. Sebastian Mihailescu) și *Ce-i prea mult strică* (r. Morgane Dziurla-Petit).

De ce Focusurile Polonia și Israel acum? Cum s-a aprins scânteia?

Focusurile naționale sunt, de regulă, rezultatul unui concurs fericit de împrejurări. Pe de-o parte, nivelul extrem de ridicat al producțiilor recente ale țării a alese, pe de-altă parte, posibilitatea unor parteneriate instituționale menite să pună cât mai bine în valoare aceste programe, prin delegații consistente de artiști și evenimente conexe gândite ca niște veritabile portaluri în cultura țărilor respective. În plus, retrospectiva Kieślowski și complicitatea de lungă durată cu festivalurile din Wrocław și Var-

șovia ne-au determinat să alegem Polonia ca țară invitată la această ediție, însumând peste 20 de titluri în focus, printre care seriale (*Klangor*), scurtmetraje, cine-concerte (de neratat filmul mut *Bestia* cu Pola Negri și coloana sonoră a muzicianului Włodek Pawlik, premiat cu Grammy), titluri-cult (*Croaziera*, de pildă, rubedenie neoficială a filmului omonim regizat de Mircea Daneliuc), dar și filme extrem de recente dintre care recomand *Nu lăsa urme* (r. Jan P. Matuszynski, un detonant denunț la adresa brutalității poliției și a regimurilor autoritare, inspirat de un caz real sfâșietor) și una dintre surprizele personale ale ediției, documentarul *Filmul din balcon* (r. Paweł Łoziński). Cealaltă țară invitată, Israelul, vine cu un mix echilibrat de ficțiune și documentar, dar și cu un serial în secțiunea **Va urma** (*Fete triste de oraș*) și o prezență în popularul program **Film Food**, care presupune proiecția unui film cu tematică gastronomică (*Pâinea noastră*) urmată de o cină cu specific gătită de un chef cu pedigree.

De neratat ar fi noul film al uber-talentatului Nadav Lapid, *Genunchiul lui Ahd*, și documentarele *Orchestra cu instrumente stricate* (un inedit experiment muzical regizat de Yuval Hameiri) și controversatul *Șase milioane* (r. David Fisher), veritabilă bombă cu ceas grație unei investigații pe muchie de cuțit a unui subiect tabu.

Cum arată selecția ZFR anul acesta? E o perioadă scurtă, dar s-a schimbat în vreun fel peisajul autohton de anul trecut, când era record de filme românești în premieră la TIFF?

Evident, sunt mai puține filme ca anul trecut, când pandemia începută în 2020 a creat un ambuteiaj de titluri care a explodat în programul din 2021. În mod curios, avem foarte puține documentare în selecție (de unde, la edițiile anterioare anticipam un reviriment al genului, în trenea colectivului) - mai precis unul recent (*Pentru mine tu ești Ceaușescu*, dar și acesta hibrid) și titlurile de antologie din retrospectiva dedicată lui Alecu Solomon (care e și jurat al secțiunii **What's Up, Doc?**). Avem însă număr record de debuturi (nu mai puțin de 8 din cele 13 filme autohtone din program), cu *Metronom*-ul lui Alex Belc drept cap de afiș (felicitări pentru premiul de regie de la Cannes!) și triada feminină Alina Grigore - Monica Stan - Ligia Ciornei (*Crai nou*, *Imaculat* și *Anul pierdut* 1986). Mențiuni speciale pentru cele două titluri românești care se regăsesc și în competiția internațională, *Marocco* de Emanuel Părvu (pe un scenariu impecabil, care evocă meandrele morale din

iranianul *A Separation*) și *Balaur* de Octav Chelaru (mix juisiv și neașteptat de *Notes on a Scandal* și *Fatal Attraction*). *Last but not least*, bomba sexuală și de cinism a lui Florin Piersic jr., *Nimic despre dragoste*, care toarnă acid sulfuric peste aparentele înșelătoare ale vieții de cuplu.

Dintre toate evenimentele din festival, pe care îl aștepți cu nerăbdare?

Cine-concertul *Nosferatu* de la Bonțida, prilejuit de centenarul capodoperei horror a lui Murnau - cu soundtrack original compus pentru ditamai orchestra de către mega-talentata Simona Strungaru. Expoziția foto de la Muzeul de Artă *The Sleeping Beauties* a lui Cristian Lipovan, pe care l-am descoperit pe Instagram grație unui *share* dat de Anca Grădinariu. Ultimul cadru din ultimul film din ultima zi de festival - indiferent de film, pentru mine e sursă de emoție pură!

Ce titluri nu ar trebui să ratăm la TIFF.21?

Să fie 21, zic, într-o ordine aleatorie: *Ireversibilul* de-a-ndoaselea, remontat în 2019 de Gaspar Noé; filmul-surpriză din ultima sâmbătă (indiciu: a fost la Cannes și îi aparține unui fost câștigător al Trofeului Transilvania); *Atlantida* (știu, mă repet); *Căpitanul Volkonogov a scăpat* (iar mă repet); *Orbul care n-a vrut să vadă Titanic* (melodramă, thriller, umor negru și un protagonist în scaun cu rotile); *Orice, oriunde, oricând* (extravaganță indie a anului și cel mai wow vlog); *Fuga din Mogadishu* (action coreean la superlativ); adaptarea după *Iluziile pierdute* a lui Balzac; turul de forță fără nicio tăietură de montaj din *Sub presiune*; pasiunea fără limite a cuplului din *Iubire vulcanică*; Ursul de Aur de la Berlină, *Alcarrás*; cine-concertul *Moonwalk One* (nu e despre Michael, ci despre aselenizare); documentarul despre Leonard Cohen, *Hallelujah* (nu-s mega fan, dar m-a tușat fără să-mi dau seama); ireverențele de dialog din comedia spaniolă low-budget *Clubul șomerilor* (mâna sus cine-și mai aduce aminte de *Aislados!*), prospături canneze *Cut!* și *Godland*; electro-șocurile narative din *Marea libertate*; confesiunile frustrate din *Mesaje private* al chilianului Matias Bize; discursul hologramei ceașiste din *Nicolae* (r. Mihai Grecu); mixul de imagini de arhivă și animație cu păpuși din 1970; și scurtmetrajul *Talking Heads* al lui Kieślowski, proiectat în buclă la Muzeul de Artă.

Trei dorințe pentru acest prim TIFF oarecum post-pandemic?

Să nu plouă la deschidere. Să nu ratez petrecerea de închidere, cum mi s-a întâmplat anul trecut când am ajuns la hotel să mă schimb și am adormit îmbrăcat ca să mă trezesc la 6. Să ajung la timp la tradiționalul gulas party din Ziua maghiară, ca să nu ling iar ceaunul gol.

Laurențiu Paraschiv

Ce spun clujenii despre TIFF

Sunt bucureșteancă. Nu-mi cer scuze pentru asta, dar să știți că înțeleg dacă vreți să treceți direct la următorul articol.

Totuși, înainte de a da pagina, lăsați-mă să spun că îmi place la nebunie Clujul, iar în timpul TIFF-ului mi se pare chiar fantastic. Ador efervescența străzii, oamenii de la terase care discută despre cine ce filme a văzut, bucuria și deschiderea pe care o găsesc aici de

fiecare dată. Și vin de zece ani la TIFF, nu chiar de ieri-de azi.

Bunăoară, ieri la amiază am stat c-o cafea pe lângă Piața Unirii și am vrut să știu ce spun clujenii despre TIFF-ul care începe astăzi. Așa că i-am întrebat pe câțiva și povestesc mai jos ce mi-au spus!

Ruxandra Predescu

Începe? Măine? Cum, că mâine e... Da, dom'le, mâine începe, așa e, aveți dreptate! Păi, ce să spun, că mie îmi place la TIFF, e atmosferă, și merem și noi la filme, uneori intrăm cu bilet, sau măcar stăm aicea pe băncuță și tot ne uităm. E frumos, cu ecran mare și se aude bine. Ne place, da

Marcel, 68 de ani, pensionar

Am fost mulți ani voluntar la TIFF, dar anul ăsta îmi pregătesc licența, așa că nu m-am mai înscris și acum parcă îmi pare rău. O să merg la filme, totuși, am notat câteva pe care nu vreau să le ratez și mi-ar plăcea să ajung și în Piața Unirii, mai ales că acum nu mai trebuie să așez scaunele înainte de proiecție, le pune altcineva!

Cristi, 22 de ani, student

TIFF e evenimentul pentru care sunt toate reclamele din oraș, nu? Mi se pare foarte tare că am nimerit tocmai acum în oraș, sunt un cinefil pasionat, sigur o să merg la câteva filme. Ai un program?

Fynn, 31 de ani, Frankfurt (în engleză, cu accent german)

Eu mă bucur foarte mult când e TIFF, că vin tot felul de oameni străini și au ecusoane la gât, parcă suntem toți implicați, cumva, că ne tot vedem cu ei și-ajungem de ne și salutăm. Eu merg mai mult la film la Florești de când ne-am mutat acolo, e foarte bine că au făcut ecran și la noi, vine lumea!

Maria, 41 de ani, vânzătoare

SUPERNOVA

Identitatea ca valoare absolută

Este adevărul cheia spre aflarea identității personale? Regizorul și scenaristul egiptean Mohamed Diab revine cu o nouă dramă de viață. *Amira* este unul din cei peste 100 de copii concepuți, începând din anul 2012, într-un mod inedit. Nawar, presupusul ei tată, încarcerat pentru că a crezut în libertatea palestinienilor, a plătit un gardian să facă contrabandă cu lichidul lui seminal, care a ajuns astfel la soția sa Warda. La doar șaptesprezece ani, *Amira* pare că își cunoaște propria identitate. Este o tânără ambițioasă cu înclinații spre fotografie, afișându-și mereu mândria de a fi fiica unui "erou". În ciuda faptului că nu au avut niciodată contact fizic, este foarte apropiată de tatăl ei și editează poze din destinații exotice în încercarea de a crea o realitate paralelă. Însă o dezvăluire șocantă zguduie fravul echilibrului

al familiei: Nawar este diagnosticat cu o boală ereditară al cărei simptom este sterilitatea. Întrebările și acuzațiile își fac simțită prezența, iar *Amira* începe să conteste tot ce știa până în acel moment. Intercalând tonuri calde cu tonuri reci în funcție de emoțiile personajelor și intensitatea scenei, Diab suprapune conflictul unei familii peste unul de natură politică. Drama identității Amirei și a rudelor ei se conturează pe fundalul tensiunilor dintre Palestina și Israel, iar muzica și sound-designul puternic nu fac decât să sporească această stare de neliniște. În fond, știm cine suntem până nu mai știm?

Amira rulează în cadrul secțiunii Supernova vineri, 17 iunie, ora 15:30, la Cinema Florin Piersic, și luni, 20 iunie, ora la 13:30, la Cercul Militar.

Oana Balaci

Nr. 10 – Drive My Car pe steroizi (și cu un twist)

Nr. 10 e al zecelea film al lui Alex van Warmerdam, de unde și titlul – nu e vorba de numele de cod al vreunui agent secret. De fapt nici nu există un personaj principal până pe la jumătatea filmului, când Günter (Tom Dewispelaere) părăsește microcosmosul în care l-a angrenat regizorul danez, pe care mulți îl cunosc probabil pentru o altă comedie absurdă, *Borgman*, din 2013. Găsit într-o pădure din Germania la vârsta de patru ani, Günter a crescut într-o familie adoptivă iar acum, la patruzeci de ani distanță, duce o viață liniștită, fără prea multe surprize, în ton cu monotonia care-l înconjoară. De meserie e actor, are o fiică cu un singur plămân (mai mare, ca să compenseze pentru cel lipsă), și o aventură cu o femeie căsătorită. Femeie care se întâmplă să fie colega lui de scenă și soția regizorului pentru al cărui spectacol repetă. Însă, când în drum spre magazin străin îi șoptește un cuvânt într-o limbă străină și totuși familiară, Günter începe să aibă flashback-uri din copilărie și devine interesat de originile sale. Practic un *Drive My Car* în care protagonistul nu suferă din dragoste, ci din prea mult plictis.

Bine, asta și dacă Hamaguchi ar fi vrut să rupă gura târgului și la jumătatea filmului ar fi schimbat complet placa, a la *Parasite*, pentru că *Nr. 10* ascunde mai multe secrete decât lasă să transpară inițial.

Ca într-o joacă de-a șoarecele și pisica pusă pe repeat, personajele lui van Warmerdam (aproape toate jucate de foști colaboratori) se urmăresc între ele în secret și vorbesc în jumătăți de adevăr care permit surprize care de care mai neașteptate, de la un preot care se crede Dumnezeu și, ca în *The Truman Show*, trage sforile din culisele acestui mare spectacol care e *Nr. 10*, la un killer cu o prezență neliniștitoare care amintește de personajul lui Javier Bardem din *No Country for Old Men*. Iar van Warmerdam-scenaristul se ia chiar și mai puțin în serios decât a făcut-o până acum, fără a-și pierde însă istețimea criticii (pentru societatea daneză, pentru biserică). Un film îndrăzneț, care sparge toate tiparele – de neratat astăzi, 17 iunie, de la 19:30 la Cinema Mărăști, și duminică, 19 iunie, de la 21:00 la Casa de Cultură a Studenților.

Laurențiu Paraschiv

Adaugă un nou film la colecția ta neprețuită!

TEL AVIV

AMMAN

BEIRUT

CAIRO

Călătoria merge mai departe cu TAROM → TRANSPORTATOR OFICIAL TIFF. 21

www.tarom.ro

Cum ar fi arătat un episod din *Urzeala tronurilor* regizat de João Pedro Rodrigues? E o întrebare pe care nu mi-am pus-o, dar la care am primit răspuns, vrând-nevrând, văzând primele episoade din *Regina și bastarda*. Sau poate că *Roma* (dacă și-l mai aduce aminte cineva) e titlul HBO pe care-l căutam, luând în considerare lipsa dragonilor și ce-și dorește creatoarea Patricia Müller, care și-a adaptat propria carte, să facă: un serial mai mult sau mai puțin adevărat despre o perioadă reală din istorie.

E 1320, iar recent apăruta Portugalia, ale cărei granițe sunt într-o continuă schimbare, e răvășită de un război civil între regele Denis și singurul său fiu legitim Afonso, care-și acuză tatăl că-l preferă pe bastardul Sanches la tronul țării. În mijlocul acestei debandade violente, căci Afonso cucerește orașe și își face dreptate cu ajutorul sabiei, călugărița Maria Afonso, cea mai tânără fiică a regelui și preferata sa, e violată și ucisă în mănăstirea din Odivelas. Pentru a-l găsi pe criminal, regele îl numește pe loialul scutier Lopo Aires Teles, și el în război cu proprii demoni după ce și-a pierdut fiul, în fruntea unei investigații. Numai că, nu-i așa, calea

spre dreptate e una lungă: Lopo Aires se lovește de conspirații religioase, de slujnica reginei, pentru care dezvoltă o obsesie sexuală, dar și de regina Elisabeta de Aragon însăși, care ascunde secrete ce pot schimba cursul istoriei și nu pare să fi fost chiar atât de sfântă pe cât se crede.

Deși titlul pune în centrul poveștii două femei, ficționalul Lopo Aires e, cel puțin în prima parte, călăuza spectatorului în această aventură, liantul care leagă principalul plot *whodunit* de miriada de subploturi (care-s multe, poate prea multe, fiecare personaj uneltindu-și propriile planuri). Însă, dacă reușești să nu te pierzi, aventura se prezintă cu întorsături de situație la tot pasul, comploturi pe măsură, și o atmosferă medievală foarte reușită, de la decoruri la luptele sângeroase (chiar dacă mai *low budget*, cu puțină figuratie). Dar și dacă te pierzi puțin – până la urmă, cine a reușit să rețină toate numele familiei Stark din prima?

Primele două episoade din *Regina și bastarda* rulează astăzi, 17 iunie, de la 22:00 la UBB Open Air, și luni, 20 iunie, de la 14:45 la Universitatea Sapientia.

Laurențiu Paraschiv

PROGRAM / VINERI / 17 IUNIE

■ CINEMA FLORIN PIERSIC

13:00 Close-up Krzysztof Kieślowski
Un scurt film despre omor
(A Short Film About Killing)
Krzysztof Kieślowski | 83' | Polonia [OR1]

15:30 Supernova
Amira
Mohamed Diab | 99' | Egipt, Iordania, EAU [OR2]

18:00 Lună plină
Scrofița (Piggy)
Carlota Martínez Pereda | 100' | Spania [OR3]

20:30 Film Food
Totul pentru o stea Michelin
(A Taste of Hunger)
Christoffer Boe | 104' | Danemarca [OR4]

■ CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR

16:00 Lună plină
Nu ești mama mea
(You Are Not My Mother)
Kate Dolan | 93' | Irlanda [OC1]

18:30 Supernova
Precum în cer
(Heavens Above)
Srdjan Dragojevic | 123' | Serbia, Germania, Macedonia, Slovenia, Croația, Bosnia și Herțegovina, Muntenegru [OC2]

22:00 Piața Unirii
Rețeaua Jane (Call Jane)
Phyllis Nagy | 121' | SUA [OC3]

■ CINEMA VICTORIA

12:30 3x3
Ireversibil (versiunea cronologică)
(Irreversible (Straight Cut))*
Gaspar Noé | 98' | Franța [OV1]

15:00 Focus Polonia
Toate spaimetele noastre
(All Our Fears)
Lukasz Gutt, Lukasz Ronduda | 94' | Polonia [OV2]

17:30 Focus Polonia
Pe drumul cel bun
(We Haven't Lost Our Way)
Anna Sasnal, Wilhelm Sasnal | 74' | Polonia [OV3]

20:00 Lună plină
Oul surpriză (Hatching)
Hanna Bergtholm | 87' | Finlanda, Suedia [OV4]

■ CERCUL MILITAR

13:30 Close-up Krzysztof Kieślowski
Fără sfârșit (No End)
Krzysztof Kieślowski | 104' | Polonia [OW1]

15:45 Focus Polonia
Tăcerea (Silent Land)
Agnieszka Woszczyńska | 113' | Polonia, Cehia, Italia [OW2]

18:15 Larger Than Life
Pictorul (Painter)
Oliver Hirschbiegel | 99' | Germania, Elveția [OW3]

20:30 Supernova
Fiica (La hija)
Manuel Martín Cuenca | 123' | Spania [OW4]

■ CINEMA ARTA

12:00 Close-up Krzysztof Kieślowski
Cicatricea (The Scar)
Krzysztof Kieślowski | 103' | Polonia [OA1]

14:30 Close-up Krzysztof Kieślowski
Trei Culori: Albastru (Trois couleurs: Bleu)
Krzysztof Kieślowski | 94' | Franța, Polonia, Elveția [OA2]

17:00 3x3
Secolul meu 20 (My Twentieth Century)
Ildiko Enyedi | 105' | Ungaria, Germania, Cuba [OA3]

19:30 Close-up Krzysztof Kieślowski
Noroc chior (Blind Chance)
Krzysztof Kieślowski | 118' | Polonia [OA4]

22:00 Fără limită
Moartea lui Khan Eunucul
(Killing the Eunuch Khan)
Abed Abest | 111' | Iran [OA5]

■ SAPIENTIA

17:15 Larger Than Life
Iubire vulcanică (Fire of Love)
Sara Dosa | 94' | Canada, SUA [OS1]

19:45 Fără limită
Așa o vară (Un été comme ça)*
Denis Cote | 139' | Canada [OS2]

■ CINEMA MĂRĂȘTI

19:30 Fără limită
Nr. 10
Alex van Warmerdam | 101' | Olanda, Belgia [OZ1]

■ CINEMA DACIA MĂNĂȘTUR

19:30 Supernova
Febra lui Petrov (Petrov's Flu)
Kirill Serebrennikov | 146' | Rusia, Franța, Germania, Elveția [OD1]

■ PIAȚA UNIRII OPEN AIR

DESCHIDEREA OFICIALĂ / OPENING GALA
20:45 Piața Unirii
Rețeaua Jane (Call Jane)
Phyllis Nagy | 121' | SUA [OU1]

■ PARCUL POLIGON FLOREȘTI

21:45 Supernova
Sub presiune (Boiling Point)
Philip Barantini | 95' | Marea Britanie [OF1]

■ IULIUS PARC OPEN AIR

21:45 Supernova
Sub presiune
(Boiling Point)
Philip Barantini | 95' | Marea Britanie [OP1]

■ UBB OPEN AIR

22:00 Va urma
Regina și bastarda
(The Queen and the Bastard)
Sérgio Graciano | 84' | Portugalia [OX1]

* Film nerecomandat minorilor / This film is not suitable for children.

**Nerecomandat persoanelor sensibile la imagini stroboscopice / Not suitable for viewers with flickering light sensitivity

SUPERNOVA

Precum în cer – nu așa și pe pământ...

Spațiul ex-iugoslav a fost mereu predispus cinematic la cele mai bizare lumi, la cele mai ciudate interpretări a realismului magic. Multi-premiatul regizor sârb Srđan Dragojević propune trei povești, ca pilde contemporane, legate de minuni derulate în perioade diferite post-comuniste. Sunt minuni văzute mai degrabă ca blesteme pentru oameni simpli care își văd viețile schimbate iremediabil. Religia se întrepătrunde cu lumea gri, interlopă, în așa fel încât superstiția este folosită ca monedă de schimb în această societate patriarhală, tradiționalistă, conservatoare. Preocuparea lui Dragojević pentru credință și ce forme poate prinde se suprapune peste o lume fărâmițată, care și-a pierdut anumite repere, a sărăcit financiar, și rămâne pestriță doar sufletește. Regizorul a fost angrenat politic în Serbia în ultimii

ani, ceea ce cu siguranță l-a făcut să își vadă țara și cu alți ochi. Cetățenii ei trăiesc din plin, dar nu prea știu pentru ce, se contreză, le este greu să se conformeze rigorilor actuale, simt de cele mai multe

ori că au fost părăsiți sau abandonati, nu își găsesc locul. Violența le unește destinele, în așa fel încât ea ajunge normă. O lume vie, care caută ceva. Să fie izbăvire? Să fie schimbare?

Filmul poate fi văzut vineri, 17 iunie, ora 18:30, la Casa de Cultură a Studenților, și duminică, 19 iunie, ora 19:30, la Sapienia.

Ion Indolean

Numerele TIFF 2022

55

ȚĂRI (DIN CARE 25 EU MEMBERS – FĂRĂ CIPRU ȘI MALTA)

168

LUNGMETRAJE +28 SCURTMETRAJE

362

PROIECȚII DE FILM (FĂRĂ CONCERTE, DOAR CINECONCERTE)

TIFF.21
Transilvania International
Film Festival Cluj-Napoca 17–26.06.2022

WEEKEND
LA CASTEL
18–19 IUNIE
CASTELUL BĂNFFY
BONȚIDA

DUMINICĂ 19 IUNIE, 21:45

**Orice,
oriunde,
oricând**

EVERYTHING EVERYWHERE
ALL AT ONCE | 2022
DAN KWAN
DANIEL SCHEINERT

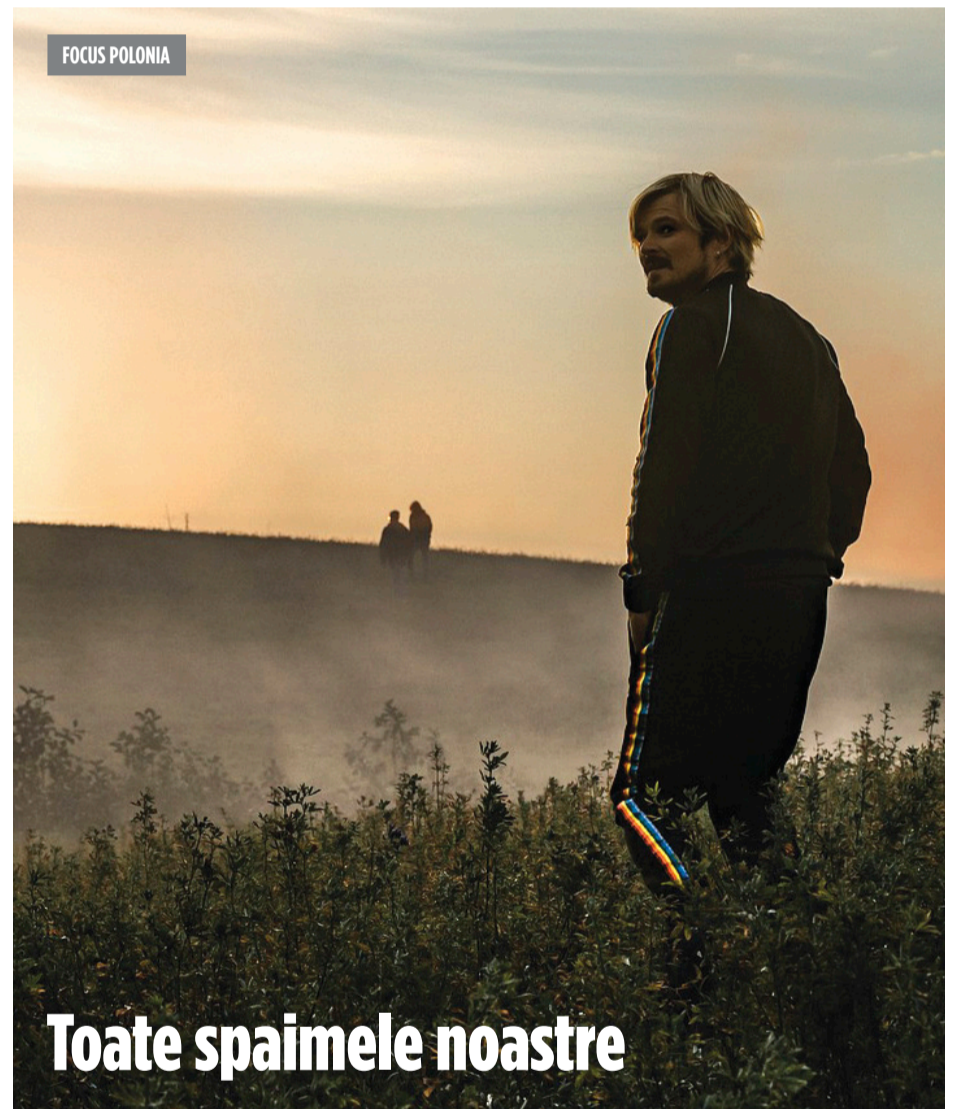
MICHELLE YEOH
STEPHANIE HSU
JAMIE LEE CURTIS

SĂMBĂTĂ 18 IUNIE, 21:45

Nosferatu
1922 | F.W. MURNAU
CINE-CONCERT
EXTRAORDINAR

BILETE PE: TIFF.EVENTBOOK.RO | TIFF OFFICIAL APP | TIFF.RO

FOCUS POLONIA

Toate spaimetele noastre

Artistul și activistul gay Daniel are în secret o relație cu Olek, concetățeanul său. În momentul în care o altă membră a comunității LGBTQ+ se sinucide, lui Daniel îi revine rolul de a declanșa și conduce lupta de răzvrătire a unei întregi entități împotriva poporului asupritor din sat. El este de asemenea un om foarte religios, care trăiește cu frica lui Dumnezeu; astfel, încearcă să organizeze un demers credincios pentru intenția răposatei: Calea Crucii. Dar ce se întâmplă când valorile a două comunități contrastante (mai ales din perspectivă locală) se intersectează? Distins cu Leul de Aur la cea de-a 46-a ediție a Festivalului Internațional de Film Polonez, opera cinematografică a lui Gutt și Ronduda ilustrează un univers al paradoxurilor, născut dintr-un dezacord profund dintr-o comunitate religioasă cu rădăcini puternice și o gru-

pare firavă, a cărei orientare sexuală are puterea de a scandaliza. Filmul a fost inspirat atât din povestea reală a lui Daniel Rycharski, cât și dintr-una din instalațiile sale artistice consacrate, „Temeri”. Frumosul narării unei drame individuale constă în măiestria cu care cei doi regizori prezintă un adevăr existențial: ei nu sunt interesați de un război ideologic, să critice Biserica Catolică sau un simplu artist gay. Cei doi își privesc personajele cu același soi de empatie și curiozitate, reușind să construiască un portret profund și real al unui bărbat care îndrăznește să-și confrunte temerile. *Toate spaimetele noastre* rulează la TIFF.21, în cadrul secțiunii Focus Polonia astăzi, de la ora 15, la Cinema Victoria. Va avea și o a doua proiecție duminică, 26 iunie, de la 21.30, la Cinema Arta.

Emanuela Susanu

Fiica – vrei să cunoști adevărul?

Pe Manuel Martín Cuenca probabil îl știți pentru regia filmului *Canibal* din 2013, cu Olympia Melinte într-unul din rolurile principale. Este un cineast preocupat de aspectele ciudate, chiar brutale ale vieții, și știe să le potrivească în așa fel încât să pară chiar mai anormale decât sunt. Este o calitate tot mai rară, într-o lume unde filmul de artă înseamnă de multe ori drame seci, „felii de viață” fără prea multă viață.

Cuenca ia aceste povești și le duce într-o zonă retrasă geografic și ușor terifiantă psihologic, dar nu exagerează prea mult, în așa fel încât istoriile imaginate chiar s-ar putea întâmpla. La fel face și în *Fiica*: aflată într-un centru pentru delincvenți juvenili, Irene e o adolescentă de 15

ani, aflată în primele luni de sarcină. Javier, unul dintre angajații instituției, pare că vrea să o ajute și îi propune să locuiască cu el și soția lui. Cuplul trăiește izolat, undeva în munți, și totul pare minunat. Prea frumos să fie adevărat, nu?

Măiestria lui Cuenca transformă această micro-istorie într-un tur de forță sensibil, unde sentimentele cele mai contradictorii se întrepătrund. Oare ce vrea Javier de la Irene și până unde e dispusă tânăra să meargă pentru a-și păstra viitorul nou născut?

Filmul poate fi văzut vineri, 17 iunie, ora 20:30, la Cercul Militar, și duminică, 26 iunie, ora 17:30, la Cinema Florin Piersic.

Ion Indolean

10 pentru FILM la TIFF, 2022:

Reka Kovacs: “Vreau să trăiesc cât de simplu pot eu”

10 actori de teatru sunt prezentați anual, în cadrul TIFF, profesioniștilor din lumea filmului și publicului. Programul **10 pentru FILM la TIFF** își propune să promoveze figuri noi în filmul românesc și îi vizează pe actorii care nu au avut până acum șansa afirmării în cinema-ul românesc, indiferent de vârstă.

Cei 10 selecțai pentru ediția a 11-a a programului sunt: Magor Boesárdi (Sf. Gheorghe), Julia Colan (Craiova), Sara Cunce (București), Ada Dumitru (Pitești), Reka Kovacs (București), Robert Radoveneanu (București), George Rotaru (București), Irina Sibef (Giurgiu), Doru Talos (Cluj) și Mihaela Velicu (București).

Reka Kovacs este proaspăt absolventă a secției de Arta Actorului a UNATC București. Născută în Tg Secuiesc, Covasna, Reka Kovacs are colaborări artistice importante în București cu Teatrul Infinit, Arte dell'Anima și Excelsior. Actorul Constantin Dogioiu (*Pororoca, 9 povești de dragoste și ură în izolare*) i-a pus câteva întrebări Reka:

Pe o scală de la 1 la 10, cât de mult îți plac oamenii?

10. Îmi plac foarte mult. De fapt, îi iubesc. Simt iubire față de orice ființă, dar față de oameni în mod special pentru că, spre deosebire de celelalte ființe, ei sunt singurii destul de deștepti cât să se încurce singuri.

Mă amuză mult oamenii - iar mie îmi place să râd mult - deci cred că asta constituie un motiv pentru care îi iubesc. M-am născut printre oameni și, din ce pot să presupun, probabil voi muri tot printre ei, așa că sunt atașată *by default*; și, deși uneori mă enervează și-mi doresc să dispară toți de pe planetă, am nevoie de ei ca de aer.

Cu ce așteptări mergi la TIFF?

Sincer? Cu niciuna. Adică nu zic că n-am gânduri legate de cum va fi, și ce voi face, cum vor fi oamenii de acolo, dacă o să-mi placă să interacționez cu ei sau nu, însă realmente nu mă aștept la nimic, și cred că e mai bine așa. Să avem cât mai puține așteptări și cât mai multe momente vii, atunci, proaspete, fără vreo aluzie anticipată. Vreau doar să mă simt bine, să mă bucur de tot, să fiu cât mai receptivă și să fie o experiență marfă pentru mine. :) (interviul integral pe LiterNet.ro la <https://agenda.liternet.ro/cronici/10pentrufilm-latiff.html>)

A consemnat Constantin Dogioiu

TIFF.21
Transilvania International
Film Festival Cluj-Napoca 17-26.06.2022

CINE CONCERT
MOL

PRIMUL PAS PE LUNĂ,
ÎNTR-UN FILM PREMIAT
LA CANNES

MOONWALK
ONE INVADERS [FR]
LIVE

Casa de Cultură a
Studenților
Marți 21 iunie
19.00

BILETE PE:
tiff.eventbook.ro
TIFF Official App
tiff.ro

INSTITUT FRANÇAIS
SAPIENTIA
UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE
POLITEHNICE CLUJ-NAPOCA

TIFF. 21

Chirilov's Recommendations

Mihai Chirilov, the Festival's artistic director, has put together a gourmet cinematic menu for AperiTiff, combining everything from super-stylised documentaries and hybrid productions to anti-system films, horror cine-concerts and exhibitions.

Photo: Chris Nemes

This year's image campaign is closely linked to the war in Ukraine. How much is this also reflected in the festival selection? Are there any key films on the subject?

The image campaign was self-evident given the context, but it has to be said that it was not an easy journey. At the beginning there was the idea of a parody of *Don't Look Up!*, with an asteroid hitting Unirii Square on the opening day of TIFF. It was in the spirit of our previous spots, but in early March we realized that the satirical tone in a catastrophic key might seem out of place. And so, we came up with the manifesto slogan on this year's poster, *Make films, not war!*, and what we thought would be the most appropriate cinematic representation: the burlesque gunfight sequence in Pintilie's film *Balanța* (The Oak), brutally mirrored at the end of the film by the real-life massacre of innocents in the bus scene. In other words, TIFF takes a clear stand against war, but also against fuelling and sustaining conflict in our immediate vicinity. This is not to say, by some false logic, that films about war have no place at TIFF. In art you don't operate with such easy automatism. The perpetuated conflict in the region for years is reflected in the Ukrainian film *Miraj* (Reflection) by Valentyn Vasyanovych (previously at TIFF with *Atlantis*), a shocking testimony to the dehu-

manizing practices of wartime, its devastating effects, alienation and the difficulty of readjusting to normality. There are two other Ukrainian films in the programme, *Rhino* and *Pamfir*, which are not explicitly about war, but about violence and wrong life decisions. We also have two dynamite Russian films in the line-up, *Căpitanul Volkonogov a scăpat* (Captain Volkonogov Escaped) and *Execuția* (The Execution), because it seems to us that film festivals should not themselves become battlefields, turning Russian productions into collateral casualties of war, especially as we are talking about anti-system films here. We think it's important for both voices to exist, we believe in the freedom of expression, that's the essence of the pacifist message in the poster.

Boycotting without nuance and discernment is at least as reprehensible as war being waged, and cultural forums should not function as instruments of execution and repression as political courts do.

It's also the first edition of TIFF without restrictions: are there any of the changes the Festival has had to adapt to in the past years?

Fortunately, the more or less justified restrictions have disappeared from the picture. Out of the two pandemic years, which involved an almost complete re-configuration of the Festival so that it

Boycotting without nuance and discernment is at least as reprehensible as war being waged, and cultural forums should not function as instruments of execution and repression as political courts do.

could take place in a physical format, we kept those new outdoor screening venues that are not only very classy (like the inner courtyard of the UBB or the Polygon Park in Florești), but also proved to be very effective in attracting an instant film-going audience.

What convinced you that the films in the competition deserve to run for the Transylvania Trophy? What did these films have that other didn't?

They convinced not only me, but also my colleagues on the selection committee. It's a picture that becomes coloured as you go along, seeing dozens, hundreds of films that gradually become pieces of a jigsaw whose final picture you don't know beforehand. Every year, this is a challenge and a difficult task in putting the competition together, to find those irregular nar-

rative and stylistic geometries that, put together, add up to an unpredictable but unified whole. After two years that have turned things upside down, people are more confused and divided than ever, the world is slowly breaking down under the pressure of a hypothetical new beginning, the old and the new are in open conflict, societal norms are being reconfigured on the fly, riots, rebellion and violence are the order of the day, the desire for human connection is heightened, and the notion of freedom is increasingly diffuse and questioned. Although the films in this year's competition do not explicitly speak to the troubled times we have lived through and seem to continue to live through, it is almost impossible not to read them in the light of all these feelings and effects that have been visited upon us. Not just us, but most of the characters in the 12 films in the competition have the ground slipping out from under their feet, seriously, and sometimes decisively and tragically, threatening the need for balance.

How did the idea of turning the What's Up, Doc? section into a competitive one? Are there any non-fiction titles not to be missed?

On the eve of the festival's third decade, we felt it was time to introduce a new competition to the programme and that documentaries deserved the honours. We narrowed it down to first and second-time filmmakers only (just like the fiction competition), only we didn't know exactly what kind of documentary we were looking for and were not sure where we were going. At the end of the selection process, the profile of the section almost imposed itself as we discovered more and more super-stylised documentaries and hybrid productions that boldly stray from the conventions of the genre, exploring its limits but also its transgressions. The mutations are obvious, assumed, terribly playful and stimulating. The new-age documentary flirts more and more with fiction, knowingly breaks the rules and even indulges in the luxury of blasphemy and conspiracy. At the risk of upsetting purists, almost anything goes in **What's Up, Doc?**, including those films that blur the line between fiction and documentary to the point where the labels become inoperable and you no longer know exactly what you're looking at, what's real and what's not, and why. After all, that's pretty much the way it is in the world we live in today, since yesterday's conspiracy theories turn out to be tomorrow's reality, and truths titled in block letters are almost immediately debunked as *fake news*. There are 10 films in this competition and each, in its own unique way, is not to be missed. But to better understand the stakes and concept of this programme, I particularly recommend *Atlantida* (Atlantis) (dir. Yuri Ancarani, the last ten minutes border on genius), *Câmpile* (The Plains) (dir. David

Căpitanul Volkonogov a scăpat

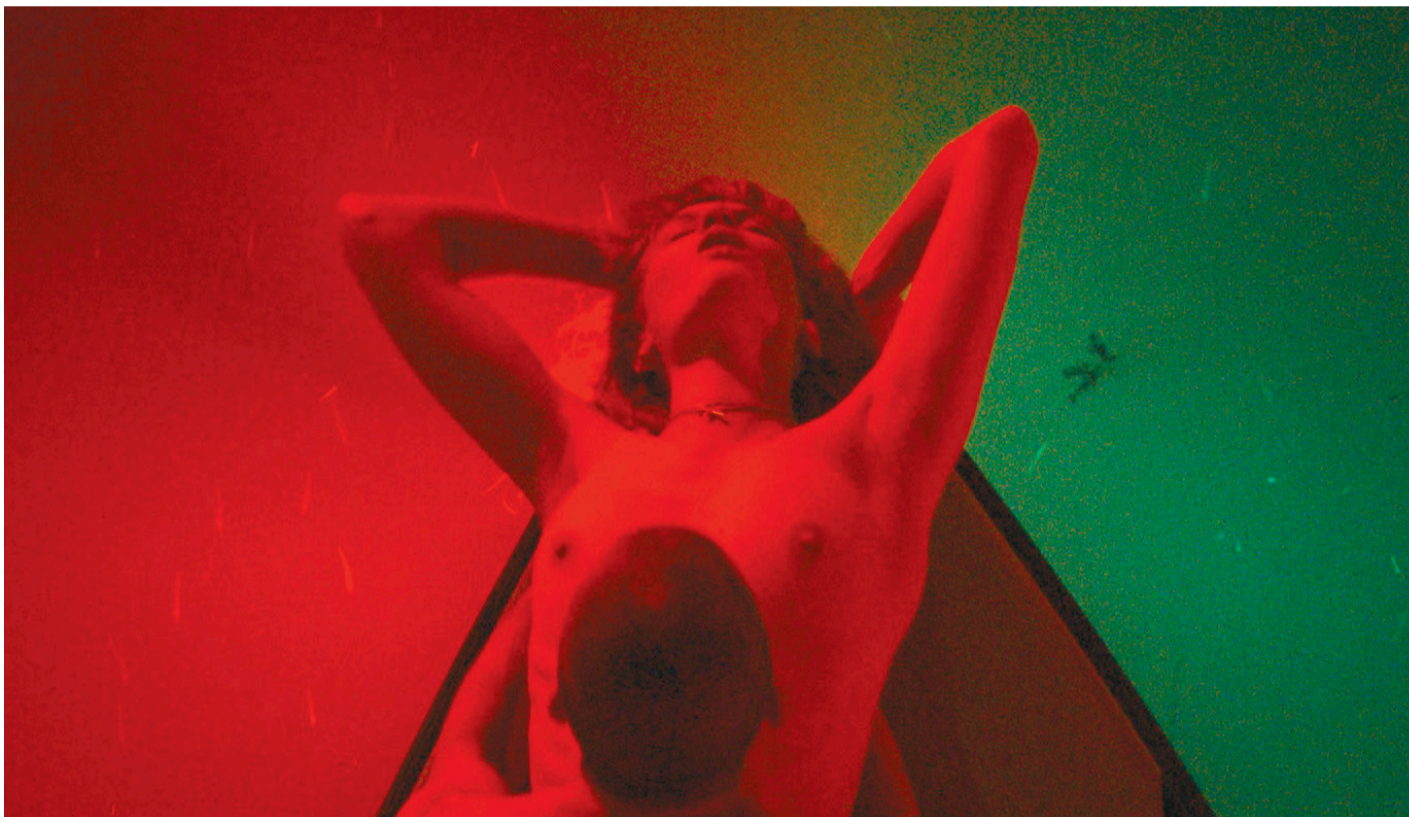

Irreversibil

Metronom

Atlantida

On the eve of the festival's third decade, we felt it was time to introduce a new competition to the programme and that documentaries deserved the honours.

Easteal), *Pentru mine tu ești Ceaușescu* (For Me You Are Ceaușescu) (dir. Sebastian Mihăilescu) and *Ce-i prea mult strică* (What's Too Much Sucks) (dir. Morgane Dziurla-Petit).

Why the focus on Poland and Israel now? How did the spark ignite?

National spotlights are usually the result of a happy coincidence of circumstances. On the one hand, the extremely high level of recent productions of the countries chosen, and on the other, the possibility of institutional partnerships designed to make the most of these programmes, with large delegations of artists and related events designed as veritable portals into the culture of the countries concerned. In addition, the Kieslowski retrospective and our long-standing complicity with the Wrocław and Warsaw festivals led us to choose Poland as the guest country for this edition, with more than 20 titles in view, including series (*Klangor*) and short films, cine-concerts (not to be missed the silent film *Bestia* (The Beast) with Pola Negri and the soundtrack by Grammy award-winning musician Włodek Pawlik,

cult films (*Croaziera* (The Cruise) for example, the unofficial relative of the film of the same name directed by Mircea Daneliuc), but also extremely recent films, of which I recommend *Nu lăsa urme* (Don't Leave Traces) (dir. Jan P. Matuszyski, a detonating denunciation of police brutality and authoritarian regimes, inspired by a heart-breaking real-life case), and one of the personal surprises of the edition, the documentary *Filmul din balcon* (Film from the Balcony) (dir. Paweł Łoziński). The other guest country, Israel, comes with a balanced mix of fiction and documentary, as well as a series in the **What's Next** section (*Fete triste de oraș* / Sad City Girls) and a presence in the popular **Film Food** programme, which involves a screening of a food-themed film (*Pâinea noastră* / Our Bread) followed by a special dinner cooked by a pedigree chef. Not to be missed are the uber-talented Nadav Lapid's new film, *Genunchiul lui Ahed* (Ahed's Knee), and the documentaries *Orchestra cu instrumente stricate* (Broken Instrument Orchestra) (a unique musical experiment directed by Yuval Hameiri) and the controversial *Șase milioane* (Six

Million) (dir. David Fisher), a ticking time bomb thanks to a razor-sharp investigation of a taboo subject.

What does this year's ZFR selection look like? It's a short period, but has the local landscape changed at all since last year, when there were a record number of Romanian films premiering at TIFF?

Obviously, there are fewer films than last year, when the pandemic that began in 2020 created a traffic jam of titles that exploded in the 2021 programme. Curiously, we have very few documentaries in the selection (which is why, in previous editions, we anticipated a revival of the genre, in the collective's wake) - namely a recent one (*Pentru mine tu ești Ceaușescu* / For Me You Are Ceaușescu, though also a hybrid); and the anthology titles in the retrospective dedicated to Alecu Solomon (who is also a juror for the **What's Up, Doc?** section). There are, however, a record number of debuts (no less than 8 of the 13 local films on the programme), with Alex Belc's *Metronom* (Metronome) as the headliner (congratulations on his Cannes award for directing!) and the female trio of Alina Grigore - Monica Stan - Ligia Ciornei (*Crai nou* (Blue Moon), *Imaculat* (Immaculate) and *Anul pierdut 1986* (Clouds of Chernobyl)). Special mentions for the two Romanian titles also in the international competition, *Marocco* by Emanuel Pârnu (on an impeccable script evoking the moral meanderings of the Iranian feature *A Separation*) and *Balaur* (A Higher Law) by Octav Chelaru (a playful and unexpected mix of Notes on a Scandal and Fatal Attraction). Last but not least, Florin Piersic jr.'s sex and cynicism bomb, *Nimic despre dragoste* ([Nothing] about

Love), which pours sulphuric acid over the deceptive appearances of married life.

Which of the Festival's events are you most looking forward to?

The *Nosferatu* cinematic concert at Bonțida, celebrating the centenary of Murnau's horror masterpiece - with an original soundtrack composed for the big orchestra by the mega-talented Simona Strungaru. *The Sleeping Beauties* photo exhibition at the Museum of Art by Cristian Lipovan, who I discovered on Instagram thanks to a share by Anca Grădinariu. The last take from the last film on the last day of the festival - whatever the film, for me it's a source of pure emotion!

What titles shouldn't we miss at TIFF.21?

Make that 21, I say, in random order: *Irreversible* - Straight Cut, re-edited in 2019 by Gaspar Noé; last Saturday's surprise film (hint: it was at Cannes and belongs to a former Transylvania Trophy winner); *Atlantida* (Atlantis) (I know, I'm repeating myself); *Căpitanul Volkonogov a scăpat* (Captain Volkonogov Escaped) (I'm repeating myself again); *Orbul care n-a vrut să vadă Titanic* (The Blind Man Who Did Not Want to See Titanic) (melodrama, thriller, dark humour and a wheelchair-bound protagonist); *Orice, oriunde, oricând* (Everything Everywhere All at Once) (indie extravaganza of the year and the most wow plot); *Fuga din Mogadishu* (Escape from Mogadishu) (superlative Korean action); the adaptation of Balzac's *Lost Illusions*; the tour de force with no editing cuts in *Sub presiune* (Under Pressure); the boundless passion of the couple in *Iubire vulcanică* (Volcanic Love); the Berlin Golden Bear winner *Alcarràs*; the cinematic concert *Moonwalk One* (not about Michael, but about the moon landing); the Leonard Cohen documentary *Hallelujah* (not a mega fan, but it grew on me without notice); the dialogue irreverence of the low-budget Spanish comedy *Clubul șomerilor* (The Unemployed Club) (hands up those who still remember *Aislados!*), fresh from Cannes *Cut!* and *Godland*; the narrative electroshocks of *Marea libertate* (Great Freedom); the blunt confessions of Chilean Matias Bize's *Private Messages*; the discourse of the Ceaușescu's hologram in *Nicolae* (dir. Mihai Greuc); the mix of vintage footage and puppet animation from the 70s; and Kieslowski's short *Talking Heads*, screened in loop at the Art Museum.

Three wishes for this first somewhat post-pandemic TIFF?

No rain at the opening. That I don't miss the closing party, as happened to me last year when I got to the hotel to change and fell asleep with my clothes on only to wake up at 6. To be on time for the traditional Hungarian Day goulash party, so I don't lick the empty pot again.

Laurentiu Paraschiv

Juriul competiției oficiale TIFF.21

Bogdan George Apetri

Halldóra Geirharðsdóttir

Gülin Üstün

Srđan Golubović

Carlos Rodríguez Ríos

Bogdan George Apetri

După ce și-a început cariera de avocat în România, Bogdan George Apetri s-a mutat la New York, unde a absolvit un master în regie de film la Universitatea Columbia. În 2006 a fost unul dintre finaliștii Student Academy Awards, iar primul său lungmetraj, *Periferic* (2010), a fost selectat la Locarno, Toronto, Rotterdam și New Directors/New Films și premiat la Thessaloniki, Varșovia și Viennale. Zece ani mai târziu a regizat *Neidentificat*, premiat la Varșovia, TIFF, Anominul și Gopo, în timp ce *Miracol* (2021) a avut premiera mondială la Venetia, în secțiunea Orizzonti. A co-produs mai multe filme, printre care și debutul lui Ethan Hawke în regie, *Blaze* (2018). În prezent lucrează la cel de-al patrulea film al său, care va avea premiera anul viitor.

Halldóra Geirharðsdóttir

Actriță și regizoare de teatru din Islanda, Halldóra Geirharðsdóttir a intrat în lumea artei prin muzică. A început ca

saxofonistă și interpretă într-o formație pop, dar actoria a devenit locul ei de joacă. A absolvit Academia de Teatru din Islanda în 1995 iar apoi a devenit unul dintre actorii principali ai Teatrului din Reykjavík. În aceeași perioadă a început să se implice în numeroase proiecte de film și televiziune. Performanțele sale au fost premiate nu doar în Islanda, ci și în festivalurile internaționale. Pentru rolul magistral din *Woman at War* (r. Benedikt Erlingsson), Halldóra a fost nominalizată la European Film Awards. Astăzi predă la Universitatea de Arte din Islanda și este directoarea Programului de actorie, în timp ce continuă să joace și să regizeze spectacole de succes.

Gülin Üstün

Gülin Üstün și-a început cariera lucrând în departamentele de producție ale mai multor agenții internaționale de publicitate. În anul 2000 s-a alăturat echipei Atlantik Film, una dintre cele mai mari companii de producție din Turcia, unde

a coordonat promovarea, marketarea, finanțarea, vânzările și distribuția internațională a filmelor. A înființat GU-FILM, care oferă servicii de producție și consultanță pentru proiectele în dezvoltare, și coordonează programul de filme Soho House Istanbul. Alumni Eave și Script&Pitch din cadrul Torino Film Lab, în prezent conduce platforma de co-producție Meetings on the Bridge și se află în producție cu cel de-al patrulea lungmetraj al unui regizor multi-premiat.

Srđan Golubović

Născut în Belgrad în 1972, regizorul Srđan Golubović și-a făcut debutul în 2001 cu multi-premiatul *Absolute Hundred*, proiectat la Toronto, San Sebastian, Pusan și Rotterdam. Cel de-al doilea lungmetraj al său, *The Trap* (2007), a avut premiera mondială la Berlinale Forum și a fost selecționat și la Toronto și Karlovy Vary, iar un an mai târziu s-a regăsit pe lista scurtă a Premiilor Oscar, la categoria Cel mai bun film străin. *Circles* (2013) a fost și el proiectat

la Berlinale Forum, de unde a plecat cu Premiul Juriului Ecumenic, iar la Sundance a obținut un Premiu Special al Juriului. Cel mai recent film al său, *Father* (2020), a fost prezentat la Berlinale în secțiunea Panorama și laureat cu Premiul Publicului și Premiul Juriului Ecumenic. În prezent predă regie de film la Facultatea de Arte Dramatice din Belgrad.

Carlos Rodríguez Ríos

Din 2010, Carlos Rodríguez Ríos este Directorul Festivalului de Film de Autor din Barcelona (D'A Film Festival Barcelona) și fondatorul companiei de distribuție Noucinemart. În 1994 s-a numărat printre fondatorii și promotorii 100.000 retinas, o asociație dedicată promovării cinematografiei contemporane în Barcelona. Timp de 12 ani, până în 2010, a coordonat Cineambigü, un eveniment săptămânal în cadrul căruia se proiectau filme nelansate în Barcelona, și tot în aceeași perioadă a fost unul dintre Directorii Festivalului de Film Asiatic de la Barcelona (BAFF).

THE FESTIVAL MUST GO ON
ANYTIME. ONLINE

TIFF UNLIMITED

Cinema-ul tău alternativ. De acasă.

SALE
10 - 30 IUNIE

15 €*
3 luni

27 €*
6 luni

50 €*
12 luni

*Prețurile includ TVA. Toate tipurile de abonament beneficiază de acces gratuit timp de o lună

Abonează-te pe unlimited.tiff.ro și vezi filme premiate din toată lumea, de la cineaști care provoacă și inspiră. Conținut reînnoit constant, cu peste 200 de titluri disponibile.

